

Griffienummer

1159 /2017

Datum van uitspraak

10 APRIL 2017

Notitienummer parket

DE66.LA.239/16/BW47

AFSCHRIFT

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

1664

, zaakvoerder, geboren te : op
 wonende te Denderleeuw, ;

⇒ Ter terechtzitting van 13 februari 2017 in persoon aanwezig

1. TENLASTELEGGING

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te kadastraal gekend als
 eigendom van ; geboren te : op
 wonende te ;
 geboren te op ; , wonende te en
 ; geboren te : op ; , wonende te ;
 , verkregen door vererving uit de nalatenschap van
 (° :), overleden te : op verleden door : te
 : op ;

meer bepaald

de bovenvermelde terreinen gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van niet woon-gerelateerde materialen

Te in de periode van 12.01.2016 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding (st. 1 en 26)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

|

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 13 februari 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

In het voorjaar van 2015 werd door de gemeente | vastgesteld n.a.v. meldingen van omwonenden dat de tuin zone van de woning van beklaagde wordt gebruikt voor de opslag van niet-woongerelateerde materialen en dit zonder vergunning. De opslag is gekoppeld aan de bedrijfsactiviteiten van beklaagde (de firma | actief op het gebied van de verhuur van tenten en podia). Beklaagde heeft hiervoor geen vergunning.

Beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- Hij is de zaakvoerder van de | . De woning is in onverdeeldheid na de dood van zijn moeder. De firma heeft als activiteit het verhuren van tenten en transport. Er ligt inderdaad materiaal gestapeld.
- Hij was zich niet bewust van voor zulke opslag een vergunning nodig was.

Door de gemeente Denderleeuw werd een herstellvordering uitgebracht. Deze vordering kreeg het positief advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid.

Bij plaatsbezoek op 31 augustus 2016 blijkt dat de niet-woongerelateerde materialen van de eigendom verwijderd.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagde de feiten niet betwist, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

Beklaagde werd één maal veroordeeld voor een verkeersinbreuk.

Beklaagde verzoekt de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te staan. Het openbaar ministerie adviseert positief m.b.t. de vraag tot opschorting. De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- de omstandigheid dat de beklaagde zich in het verleden nooit schuldig heeft gemaakt aan wederrechtelijke daden, zoals blijkt uit zijn quasi blanco strafregister, zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde niet zal hervallen;
- het feit dat beklaagde is overgegaan tot herstel;
- de maatregel van aard is om zijn sociale integratie niet in het gedrang te brengen.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn. De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden. De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op drie jaar. De beklaagde betuigde ter terechtzitting van 13 februari 2017 zijn instemming met de maatregel.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De ingeleide herstellvordering is thans zonder voorwerp, gelet op het tussengekomen herstel.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, **185**, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2;
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank VERKLAART de beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

De rechtbank **GELAST de OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde **gedurende een proeftermijn van drie jaar**, daar het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, de tenlastelegging bewezen is verklaard en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden heeft opgelopen en er gronden zijn om aan te nemen dat de beklaagde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd schuldig verklaard niet meer zal schuldig maken.

Vergoeding - kosten

Legt de beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **150,95 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
TIEN APRIL TWEEDEUZEND ZEVENTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

18 APR 2017

AANGEBODEN OP
TE DENDERMONDE 1
NIET TE REGISTREREN
VOOR DE ONTVANGER

